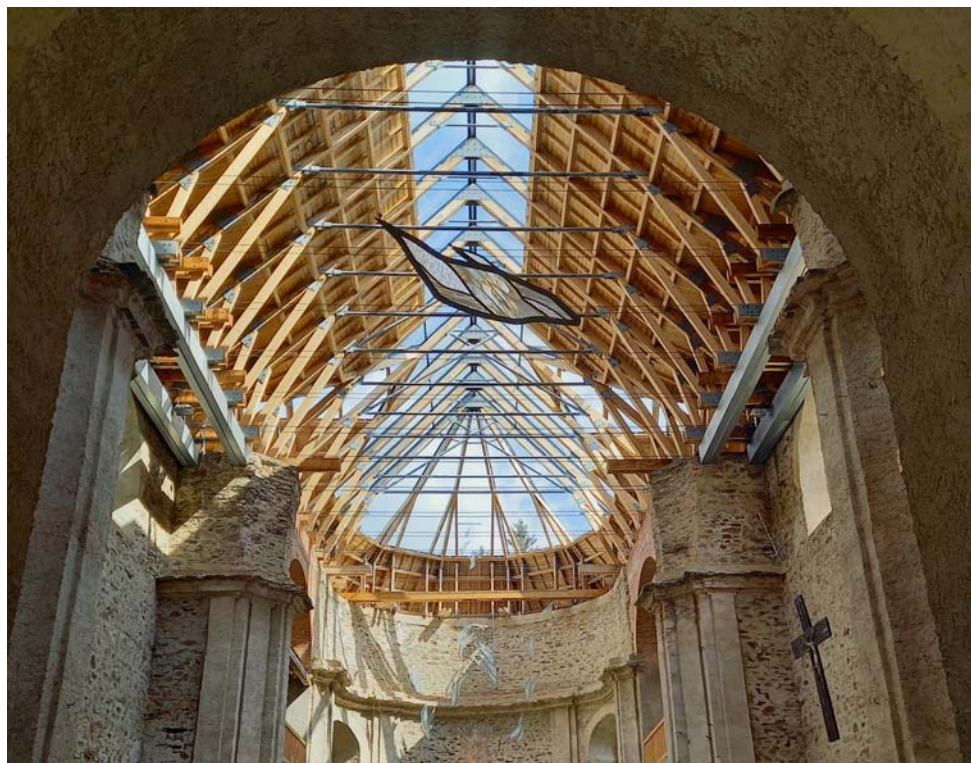

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXXII. ročník

číslo 6/červen 2026

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	Průsečík (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.30	mládež
Sobota	9–14	Siloe – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	Noc kostelů 2026	12
Staršovstvo	4	Branka o pevných základech	14
Zápis z 871. schůze 25. 5. 2026		Domov důchodců v Krabčicích	17
Křest	5	ve vzpomínkách dnešního seniora	
Vendulky Bedrníkové		Rozrost – Křesťanství	20
Výprava staršího dorostu	6	Průsečík 2026	
Davidovský rychlokurz		Proslov k absolventům gymnázia ·	21
Odrostový rychloputáček	8	při předávání matur. vysvědčení	
(Kokořínsko, Máchovo jezero...)		Kontaktní informace, tiráž	23

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u červnového čísla Brány, posledního před tradiční prázdninovou pauzou. Na zadní obálce časopisu najdete fotku souboru Musica Pimpinela, který pod vedením Tomáše Bedrníka zahrál v našem sboru u příležitosti Noci kostelů. Koncert to byl moc povedený a podle ohlasů měla úspěch celá večerní akce (program probíhal od 18 do 22.30, takže přes noc to úplně nebylo, což trefně komentovala Evelínka, kterou jsem zaslechla před kostelem, jak se ptá babičky, proč se to vlastně nejmenuje Odpoledne kostelů. ☺) Kromě flétnového souboru proběhl, jak už je pro náš kostel typické, další bohatý hudební program, ať už to byly varhanní skladby od Miloše, pásma chval nebo písničky od Sváti Karáska. Návštěvníci samozřejmě mohli absolvovat také prohlídku objektů a nechyběla ani hra pro děti s odměnou. Bylo vidět, že byla akce pečlivě a hezky připravená, jmenovitá poděkování si můžete přečíst pod tímto článkem v zápisu ze staršovstva. A pokud vás toho zajímá o této akci ještě víc, máme pro vás připravený celý článek od našeho bratra faráře, tak si ho nezapomeňte nalistovat.

Když už jsme u té Noci kostelů, mám pro vás jeden tip na prázdninový výlet s návštěvou katolického kostela, a to ve vesnici Neratov v Orlických horách. Sama jsem tam byla v květnu a nedělní mše pro mě byla silným zážitkem, ať už díky samotnému nádherně zrekonstruovanému kostelu s prosklenou střechou (její fotku můžete vidět na obálce), slovu pana faráře nebo neotřelému pojetí celé bohoslužby. Mši doprovázel zpěv dětského sboru, vysoko u stropu létali ptáci a dole u země zase bubliny, to když během svatého přijímání přišly dopředu děti s bublifuky. Kdysi téměř vysídlená vesnice je nyní místem nabízejícím chráněné bydlení a dílny pro lidi se zdravotním postižením, vaří se zde pivo, najdete tu kavárnu, restauraci nebo třeba zookoutek.

Milí čtenáři Brány, ať už v létě vyrazíte kamkoliv, přeji vám požehnaný prázdninový čas a pěkné čtení červnového čísla!

Jako tradičně zde najdete Branku (která se z původních kratších slov pro děti vypracovala na celá duchovní zamyšlení pro všechny věkové kategorie), můžete si přečíst o proběhlých dorostových výpravách, David Navara se s námi podělil o svůj proslov k absolventům gymnázia a Petr Bísek zase o své zážitky z Krabčic, kde se nedávno otevřel nový domov důchodců. A děkujeme také Zuzce Pavlíkové, která drží své předsevzetí a posílá nám článek do Brány každý měsíc.

Těšíme se zase v září!

Eva Friedrichová

STARŠOVSTVO

Zápis z 871. schůze 25. května 2026

Staršovstvo se ke své 871. schůzi sešlo dne 25. 5. 2026.

- **Přítomni:** Tomáš Bedrník, Lukáš Drápal (online), Tadeáš Friedrich, Alena Heřmanová, Lída Holá, Iva Jungwirthová, Lubor Kolář, Michaela Mazná, David Nečil, Tomáš Plhák, David Slabý, Jan Zvánovec
- **Omluvena:** Jana Stralczyńska
- **Hosté:** Jakub John (na celou dobu), Adam Pinc (na začátek)
- **Duchovní úvod** pronesl Tomáš Bedrník na téma pohnutí svícem podle Zjevení Janova.

PRAKTIKANT JAKUB JOHN

přišel na schůzi jako host, studuje teologii a plánuje se stát jáhnem. Je členem sboru v Třebíči. Vzájemně jsme se představili, praktikant byl také přítomen celému jednání staršovstva. Budeme se s ním po dobu několika týdnů potkávat na některých sborových aktivitách a bude u nás také mít jedno kázání.

MLÁDEŽ

Druhým hostem byl končící vedoucí mládeže Adam Pinc. Proběhla otevřená debata o problémech i radostech, se kterými se mládež setkává. Novými vedoucími mládeže budou Matouš Nečil a Veronika Mazná. Adamovi děkujeme za dosavadní vedení.

AUDIOVIZUÁLNÍ PŘENOS

Lubor Kolář nás informoval o vyvinutém nástroji na editaci videa. Za pomoci umělé inteligence upraví video tak, aby veřejná videa končila s koncem kázání. Po uvedení do provozu zůstane členům sboru k dispozici i původní, nezkrácené video.

NOVINKY Z REKONSTRUKCE FARY

Čeká se na chybějící plechy, které zatím nebyly dodány a kvůli nimž nelze dokončit střechu. Fasáda je nově zateplená, probíhají práce na podlahách a dělají se nivelační stěrky, jsou osazeny parapety, začíšťují se koupelny. Probíhá řada dalších činností a na jiné se čeká.

KURZ VÝPOMOCNÝCH KAZATELŮ

O kurz výpomocných kazatelů projevíli zájem Matouš Nečil a předběžně také Jakub Drápal. Jednomyslně jsme schválili vyslání obou z nich.

NOC KOSTELŮ

Diskutovali jsme o přípravě Noci kostelů, kterou br. farář poctivě připravoval a v době psaní tohoto zápisu víme, že byla velmi zdařilá. Děkujeme všem, kdo pomohli s realizací: za hudební program děkujeme Tomáši Bedrníkovi, Miloši Pecharovi a Miriam Žilkové a doprovodné kapele, Adéle Bedrníkové děkujeme za perfektní soutěž pro děti, manželům Holých za přípravu letáku pro sbor a Pavlovi Novotnému za přípravu letáku o historii. Také děkujeme desítkám členů sboru, kteří prováděli návštěvníky, vyprávěli jim o sboru, zvali na sborové aktivity a také připravovali materiály k ukázkám sborové práce.

RŮZNÉ

Komise pro dorost informovala o plánovaných akcích dorostů a odrostu.

Opět jsme se dotkli klasických témat jako je vánoční hra, sborová dovolená, barrandovský byt a křty.

Otevřeli jsme také otázku řešení pronájmu po přestěhování rodiny bratra faráře na faru.

Diskutovali jsme o podobě pohoštění po bohoslužbách.

Krátce jsme také řešili prostor pro děti za kostelem z jižní strany, který není v dobrém stavu.

Zakončili jsme společnou modlitbou a písní Už mi oči tíží sen.

zapsal Tadeáš Friedrich

KŘEST

Dne 24. května
byla do našeho sboru
křtem přijata

**Vendulka Ludmila Rút
Bedrníková.**

Vyprošujeme mnoho
Božího požehnání
na další cestu životem!

VÝPRAVA STARŠÍHO DOROSTU

Davidovský rychlokurz

Poslední květnový víkend jsme se s dětmi ze staršího dorostu vypravili na puťák na Kokořínsko. Spali jsme v jeskyních a při té příležitosti jsme prozkoumávali různá tajemná zákoutí kokořínských skal. Během výletu jsme sledovali příběh krále Davida od jeho pomazání až do doby, než se stal králem. Pomáhali jsme mu se zabitím Goliáše a byli jsme rádi, že jsme našimi střelami nezasáhli žádné nic netušící turisty procházející bojištěm. Také jsme místo Davida řezali cíp Saulova pláště. A Davidovu „korunovaci“ jsme oslavili zmrzlinou ve Mšeně.

Mnoho jsme se naučili, například to, že když hodíme toaletní papír z kopce od jeskyně Kostelíček, tak se skoro celý rozmotá, a když hodíme toaletní papír v pytlíku z kopce od jeskyně Nedamy, tak se skutálí v celku až dolů a musí se pro něj jít zespu.

Děkujeme dětem za statečnost a vytrvalost, vám za přímlybné modlitby a Pánu Bohu za ochranu, pěkné počasí a za všechny otevřené zmrzlinárny.

Hana Bedrníková

ODROSTOVÝ CYKLOPUŤÁČEK

O víkendu 29.–31. 5. se uskutečnil odrostový cyklopuťáček v malebné oblasti Kokořínska. Akce se zúčastnilo osm dětí a dva vedoucí. V pátek nás po mírně stresující cestě vlakem čekala víceméně pohodlná cesta, která nás zavedla k několika jeskyním, v jedné z nichž jsme se utábořili na noc. Večer jsme po večeři zasedli k zamyšlení nad Hesly Jednoty bratrské, načež jsme vyhodnotili soutěž o nejbizarnější předmět, který kdo vezme s sebou. Objevily se nám i docela zajímavé předměty, jako např. baletní špičky či kus korálového útesu. Nakonec zvítězil Dominik, který si jako svůj předmět vybral Matěje, jiného účastníka výpravy.

Následující den před námi čekalo asi padesát kilometrů, takže jsme neváhali a po snídani jsme se vydali na cestu. Jak se blížilo poledne, někteří začínali pochybovat o tvrzení, že výlet bude mít začátečnickou úroveň, jenže to jsme nevěděli, co nás ještě před místem oběda a odpočinku – hradem Houska – čeká. Stalo se totiž to, co bylo téměř nevyhnutelné. Minuli jsme odbočku. To samo o sobě nebylo tak hrozné, cesta se zase o tolik neprodloužila, jediný rozdíl byl, že tato cesta nebyla cyklostezka. Je to problém? Tak strašné to přeci být nemůže. Inu, ukázalo se, že může, a dokonce to bylo mnohem horší. Čekala nás stezička jen asi necelý metr a půl široká, zato však téměř kolmo nahoru, což s plně naloženými

bicykly opravdu nebylo snadné zdolat. Poté, co jsme se vyškrábali se svými koly asi do poloviny cestičky, jsme si řekli, že takhle to dál nejde, a sundali z kol brašny s tím, že to odnesíme každé zvlášť, což se ukázalo jako mnohem účinnější metoda. To byl naštěstí nejobtížnější úsek naší cesty. Po řekla bych zaslouženém obědě už nás čekala cesta víceméně z kopce, navíc s krásným osvěžením u rybníka Máchovo jezero. Druhou noc jsme po zamyšlení nad Hesly strávili pod širým nebem a s usnutím jsme problémy rozhodně neměli.

Poslední ráno jsme vyrazili na cestu opět poměrně brzy, díky čemuž jsme nemuseli tolik spěchat a mohli jsme si více užívat krásnou okolní přírodu i malebná městečka, kterými jsme projížděli. Jedním z nich byla i Mimoň, která byla zlatým hřebem našeho celého výletu. Nachází se v ní totiž takřka legendární zmrzlinárna, která má skutečně rozmanitý a široký sortiment. Většina z nás si dala z těch normálnějších příchutí, jako např. mandarinka nebo tiramisu, našli se však i odvážlivci, kteří si dali příchutě jako česnek, čabajka či tvarůžky.

Po zmrzlině jsme se vydali – opět – k Máchovu jezeru, kde jsme si zahráli pár her, načež jsme se odebrali na nádraží, kam po chvíli přijel nevidaně přeplněný vlak. Jsem opravdu ráda, že jsme měli místenky, jinak by to totiž bylo opravdu nepříjemné. Navíc jsme nabrali zpoždění, takže jsme málem nestihli přípoj do Prahy, naštěstí na nás však počkal. Po příjezdu jsme se rozloučili tradičně písni Necht' ať Hospodin hledí a rozešli se do svých domovů.

Akci jsme si všichni velice užili, i když nás někdy čekaly i těžší úseky. Zranění byla vesměs mírná a technické problémy kromě jednoho neřadícího kola také nebyly. Mám dokonce pocit, že nám ani jednou nepíchla duše, jistá si tím ale nejsem. Každopádně děkujeme báječným vedoucím Míše a Jeronýmovi za organizaci akce, Pánu Bohu za nádherné počasí i vám za přímluvné modlitby.

Daniela Slabá

NOC KOSTELŮ 2026

Noc kostelů vznikla ve Vídni, kde kostelník v katedrále sv. Štěpána byl neustále turisty a náhodnými návštěvníky žádán, aby jim něco pověděl o kostele, jeho historii, výzdobě atd. Rakouští katolíci se rozhodli vzít to zgruntu a v roce 2005 spustili první akci s názvem „Lange Nacht der Kirchen“, která se setkala s nebývalým zájmem veřejnosti. Z Rakouska se pak tato akce rozšířila i do Česka.

Letošní Noc kostelů v Braníku jsme pojali jako pásmo hudebních vystoupení střídané prohlídkami kostela.

Program oficiálně začínal od 18 hodin, ale už v půl páté se začali trosit první zájemci o prohlídku. Postupně vystupovali různí účinkující. Celý večer otevřela Musica Pimpinela, soubor zobcových fléten ze ZUŠ Ilji Hurníka pod vedením Tomáše Bedrníka. Štafetu převzal Miloš F. Pechar, který jednak ukazoval návštěvníkům, jak fungují varhany a jednak s Milkou Kovárnovou hrál evangelické písně z našich zpěvníků. Komorní branické uskupení pod laskavým vedením Miriam Žilkové zazpívalo a zahrálo křesťanské chvály prokládané čtením ze žalmů. David Nečil přispěl písničkami Sváti Karáska a skupiny Lídl & Velík. Oficiální program byl zakončen ztišením bratra faráře doprovázeným několika písničkami a modlitbou.

Větší část večera navštěvovaly náš kostel celé rodiny s dětmi. Těm se věnovala Adéla Bedrníková, která za přispění Františky Nečilové vytvořila napínavý běhací soutěžní biblicko-církevní kvíz pro děti se sladkými odměnami, kterého se neváhali zúčastnit mnozí dospělí.

Návštěvníci si mohli prohlédnout různé nástěnky týkající se aktivit našeho kostela, dozvědět se, co znázorňují kresby v kostelním sále, a zjistit další zajímavosti – například, proč je talár faráře černý nebo proč se naši klubovně říká Even.

Zájemci si mohli vzít leták s informacemi o našem kostele i o našem sboru, který pečlivě připravili Jiří a Lída Holých. Pavel Novotný pak připravil souhrn historie branických evangelíků. V Evenu čekala návštěvníky prezentace o ČCE i o našem sboru, která v několika minutách představila skoro vše, co se u nás děje.

Odhadem přišlo asi 350 lidí. Mnozí byli překvapeni i nadšeni z toho, co všechno může znamenat církev. Nejčastější věta zněla: Mockrát už jsem ten kostel viděl, ale ještě nikdy jsem nebyl uvnitř. Noc kostelů je takovým nahlédnutím dovnitř. Nejen dovnitř budovy, ale dovnitř sborového života. Přibližuje křesťanské komunity lidem, kteří často mají o církvi jen mlhavé představy. Boří předsudky a snaží se ukázat to, „o čem“ církev je.

V tomto ohledu je však Noc kostelů důležitá i pro nás „domácí víry“. Je jakýmsi vděčným ohlédnutím se za vším, čím Pán Bůh náš sbor obdařil a požehnal, co můžeme společně prožívat a nabídnout i dalším. Proto pro mě jako pro faráře je vedle hojného počtu návštěvníků možná ještě důležitější zkušenost, že spousta lidí z našeho sboru tuhle akci vzala za svou. Nejen vystupující, kteří zde již byli zmíněni, ale desítky dalších dobrovolníků, kteří trpělivě odpovídali na otázky, s nadšením prováděli po našem kostele, diskutovali o víře i historii, s radostí vyprávěli o sborových aktivitách a tak ukazovali, čím žijeme a jak se evangelium konkrétně projevuje právě pod branickou skálou.

David Nečil

BRANKA O PEVNÝCH ZÁKLADECH

Milí čtenáři (tím myslím čtenáře i čtenářky),

představte si nějaké jednoduché zařízení, které běžně používáte: rychlovarnou konvici, mikrovlnku, splachovací záchod nebo třeba auto na ovládání. Dokázali byste vysvětlit, jak přesně funguje? A uměli byste ho sami sestavit? Asi ne, že? (A to nemluvím o mobilu nebo počítači.) Jsme zkrátka značně závislí na znalostech a schopnostech druhých. A každý nový vynález stojí na vědomostech a objevech, které nám předaly předchozí generace – od kola a primitivního vozíčku se krůček po krůčku (nebo někdy i po velkých skocích) lidstvo dopracovalo třeba až k rychlovlakům.

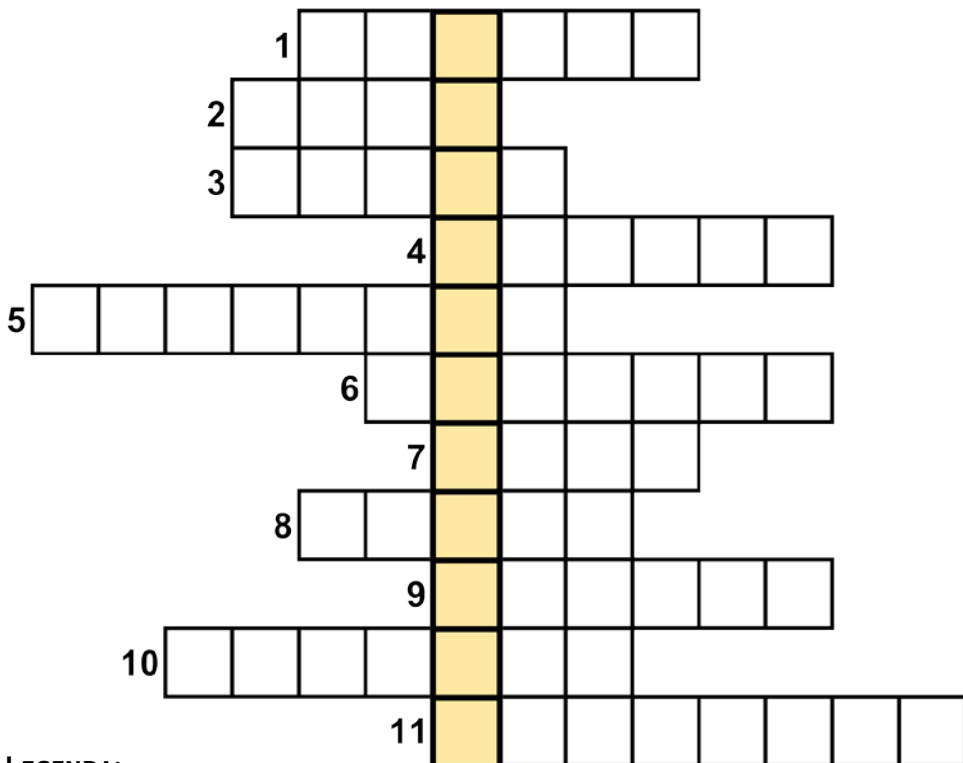
Napadlo vás někdy, že poznávání pána Boha je v něčem podobné? Že stavíme na tom, co nás naučili rodiče a učitelé, kteří se zase učili od svých rodičů a učitelů? Nedávno jsme slavili svatodušní svátky, a tak v nedělce nejspíš zaznělo něco o _____ (tajenka) Bohu. (Zpívali jste písničku „Chvála ti patří“? Ta je skvělá! O Otci, Synu i Duchu.) A při křtu nebo Večeři Páně jsme mnohokrát slyšeli (a leckteří z nás i odříkávali) Vyznání víry. Ale učení o Boží Trojici, o tom že Bůh je Otec, Syn a Duch Svatý, že jsou zároveň tři a jeden, to není něco, co by bylo nějak stručně, jednoduše a jednoznačně napsané v jednom konkrétním biblickém verši. Církev vedená Duchem Svatým se k tomuhle pochopení postupně propracovala.

Představte si tu dlouhou cestu Božího lidu. Od Adama přes Noeho, Abrahama, Mojžíše a přijetí Desatera, do zajetí a zase zpět, přes všechny chyby a bloudění. Zavzpomínejte na proroky, kteří ukazovali správnou cestu, na Jana Křtitele, který upozorňoval, že se blíží to nejdůležitější v dějinách. A pak Bůh přišel na svět v Pánu Ježíši a zemřel, aby porazil hřích a smrt. A tahle dobrá zpráva se rozšířila do celého světa. Ale ještě není konec, Duch Svatý dál působí a i my máme v tom příběhu pokračovat. A k tomu je potřeba:

Zprvé nezahodit to, co pochopili ti před námi. Zkoumat to, učit se tomu a stále si to připomínat.

Zadruhé sami tím žít a nechat se vést a proměňovat silou, která stvořila svět, mluvila skrze proroky a o Letnicích dala vzniknout křesťanské církvi. Poznávat každý sám za sebe Pána Boha, učit se mu důvěřovat, poslouchat ho, chodit životem s Ním, dělat co se mu líbí a mít radost z Jeho blízkosti a Jeho dobrého díla.

A zatřetí předávat dál to, co jsme přijali od svých rodičů a učitelů i co jsme zažili a naučili se takzvaně „z první ruky“. Kéž máme hodně co říct.

LEGENDA:

- Když nastal den ...1..., byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl ...3... z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé ...4..., rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden.
- V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech ...9... na světě. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z ...5...? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči mluvit o ...6... skutcích Božích!“
- Tu vystoupil ...2... spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouvejte mě pozorně: Tito lidé nejsou, jak se domníváte, ...8... – vždyť je teprve devět hodin ráno.
- Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a ...11...“
- Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ Petr jim odpověděl: „Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar ...7... ..10...“

Alžběta Slabá

obraz Sheily Diemert převedla do kresby Františka Nečilová

DOMOV DŮCHODCŮ V KRABČICÍCH

ve vzpomínkách dnešního seniora

Praha má mnoho kamenných chrámů, které tu stojí staletí. Ale pak je tu jedna ne-nápadná, a přesto fascinující stavba v Braníku. Náš dřevěný kostel, který 9. května oslavil 78 let od svého otevření. Ačkoliv měl původně sloužit jen pár let, odhad byl dvacet, stal se neodmyslitelnou součástí branického koloritu a tichým svědkem divokého 20. století.

Ve středu, 20. května 2026 byly v Domově pro seniory a lidi s Alzheimerovou nemocí Diakonie ČCE v Krabčicích slavnostně otevřeny tři nové komunitní domy pro seniory Za Humny, nazvané Vděčnost, Štěstí, Harmonie.*

Tato důležitá událost byla výsledkem několikaletého úsilí o rozšíření a modernizaci této s rostoucí populací seniorů a senierek důležité instituce. „*Naší snahou je budovat důstojný domov pro naše rodiče,*“ čtu na webových stránkách Diakonie ČCE. Daří se to se skvělým výsledkem.

Původní Domov odpočinku ve stáří působí v Krabčicích na Podřipsku již úctyhodných 160 let. Pro mne to není nic nového, vím o jeho existenci téměř 75 let a mé vzpomínky na Krabčice odmítají vyšumět.

K mé první návštěvě došlo, když byl krátce po 2. světové válce do Krabčic umístěn náš dědeček, farář Vlastimil Svatopluk Juren. Vzpomínku na to mám jen mlhavou, nebylo mně ani deset let. Jasněji si pamatuji dobu před jeho odchodem do Krabčic z naší rodinné vilky Na Dobešce v pražském Braníku.

Až později, po mnoha letech, jsem si postupně uvědomoval, jak náročné rozhodnutí to muselo být pro naše rodiče a s námi bydlící jeho nejstarší dceru, vzácnou tetu Martu. Smířit se s tím, že kdysi intelektuálně, ale i fyzicky zdatný bojovník za česká a spojeně i naše náboženská práva by mohl ohrozit bezpečnost čtyř malých dětí. Dosud mně nezmizela z myslí scéna, v níž dědeček Juren mává holí a křičí: „Vrahové! Chtějí mě zabít!“ Že by se jeho stárnoucí mysl vracela do doby, kdy on v roce 1909 zakládal v převážně německém městě Hustopečích českou školu v tak nenávidném prostředí, že mu byla poskytnuta policejní ostraha a on sám za doprovodu velkého novofundlandského psa nosil v kapse kabátu revolver na sebeobranu?

Moje další krabčická scéna je z doby před rokem 1960, když jsem se jako teenager v okolí Krabčic zúčastnil zemědělské brigády vedené bratrem Jiřím (Čárou) Urbánkem. Konkrétnější bylo krátce po listopadu 1989 společné rozhodnutí s exulantem, Ymkařem bratrem Miloslavem Kohákem (otcem nedávno zemřelého filozofa Erazima Koháka), finančně přispět obnoveným Krabčicím. Vzpomínám, že jsem z amerického exilu poslal 50 dolarů.

*) <https://krabcice.diakonie.cz/slavnostni-otevreni-komunitnich-domu-pro-seniory-v-severoceskych-krabcicich>

Další moje návštěva Domova v Krabčicích byla krátce poté, a to v roce 1993, kdy jsem v roli manažera-tlumočnicka amerického národního veslařského týmu prožil zajímavých 14 dní na mistrovství světa ve veslování ve vodním centru v Račicích. I tehdy jsem se do Krabčic zajel podívat, ale moje krátká návštěva stárnoucího střediska byla spíš pragmatická, možná vynucena vzpomínkou na moji dávnou první návštěvu a vědomím, že i já bych jednou mohl být v Krabčicích klientem.

Otevření tří nových domů bylo vskutku velkolepé. V pěkném jarním dnu odhadem 250 lidí ocenilo úvodní ceremoniál, ve kterém krátce promluvili reprezentanti Ústeckého kraje a města Roudnice, zástupci ČCE ředitel Domova Aleš Gabrysz, ředitelka Diakonie Hana Sklenářová, synodní senior Pavel Pokorný, předschází synodní senior Joel Ruml, bývalý ředitel Domova Miroslav Erdinger a jiní.

V krátkém pozdravu přítomné paní Evy Pavlové mne zaujala tři slova, která zdůraznila – Vlídnost, Lidskost a Porozumění. Ano, Vlídnost, Lidskost a Porozumění. Nejen vzájemně mezi námi, ale především k těm potřebným.

Petr Bísek

zástupce branického sboru ve Středisku celostátních programů a služeb Diakonie ČCE

P. S.: Na zahradní úpravu kolem domků je možné přispět: <https://krabcice.diakonie.cz/podporte-nas/podporte-vystavbu-komunitnich-domu-za-humny>

ROZROST – KŘESŤANŠTINA – PRŮSEČÍK 2026

Kdo si pamatuje články Brány od počátku roku 2026, ví, že jsem v lednu připomínala devadesátiny naší Vlastičky Urbánkové, v březnu totéž jubileum Zdeňka Svěráka a v květnu zesnulou Rut Nývltovou... V únoru jsem pro změnu svědčila o Křesťanštině a dubnově o ní napsala výroční zprávu. Červnově tedy zpět a do-táhnu do šestice počet letošních 6 článků, a to hned několika šestkami.

Křesťanština je od letošního apríla minulostí, jako tomu bylo dříve s názvem Rozrost před pár lety. Křesťanština převálcovala sympatický název pro pravidelné setkávání zvědavých zrajících, kteří již dávno nejsou Odrost, natož Dorost, nad křesťanskými tématy. Nezapomenutelně se mi vryla do paměti vzpomínka na mou úplně první návštěvu Rozrostu, který se scházel jako dodnes: každé druhé pondělí v měsíci, mezi 18.30 a 20.30 v EVENU.

Před těmi šesti lety nás bylo šest (zní to jako název knihy...), kteří jsme se na šestou hodinu sešli 8. 6. Řešili jsme pod vedením Jardy Pechara i název, který by lépe vyvolával přesnou mentální představu o našich intelektuálních diskusích. Křesťanština tenkrát převálcovala název Rozrost, který se tehdy stal minulostí. Historie se opakuje – i v případě Křesťanštiny. Přijďte se po létě (14. září, 12. října, 9. listopadu či 14. prosince) podívat, jak setkávání svědčí termín Průsečík!

Zuzka V. Pavlíková

PROSLOV K ABSOLVENTŮM GYMNÁZIA při předávání maturitních vysvědčení

Vážení přátelé,

jsem rád, že vám tady a teď mohu poblahopřát k úspěšnému završení jedné životní etapy.

Jak nejspíše víte, také jsem absolventem Gymnázia Christiana Dopplera. Učil jsem se tam v letech 2000 až 2004.

Před dvěma měsíci jsem byl pozván, abych k vám tady promluvil jakožto úspěšný absolvent. V té době jsem měl náročný program, procházel jsem krizí a měl jsem náběh na syndrom vyhoření. To nevypadá jako ideální profil úspěšného absolventa.

Proslov jsem si promyslel předem, ale sepsal teprve včera. Stále to je lepší než přede dvěma roky, kdy jsem si připravil proslov pro čerstvé absolventy, abych následně pár minut před začátkem zjistil, že mám mluvit ke studentům a studentkám mladších ročníků, oceněným za úspěchy ve středoškolské odborné činnosti.

Na Gymnáziu Christiana Dopplera jsem prožil čtyři povětšinou šťastné roky. Měl jsem individuální studijní plán, občas jsem chyběl kvůli turnajům, ale do školy jsem chodil pravidelně a rád. Zdaleka ne všechno se povedlo, ale rád na

středoškolské studium vzpomínám, hodně mi dalo do života: po sedmi nedosta-
tečných nasbíraných v průběhu prvních týdnů jsem se naučil učit se, začal jsem
se zajímat o jazyky a velmi jsem se v nich zlepšil, seznámil jsem se s mnoha chytrými
lidmi, rozšířil jsem si obzory v mnoha oblastech a naučil jsem se hrát ping-
pong s učebnicí místo pátky. Se čtečkou to prosím nezkoušejte.

Všechny čtyři předměty, z nichž jsem maturoval, mi v dalším životě pomohly,
v podstatě s nimi jsem dodnes v čilém kontaktu. Matematiku jsem uplatnil na
vysoké škole. Od té doby sice už ne, ale matematické myšlení dodnes pravidelně
využívám při šachu i v životě. Roli češtiny a angličtiny není třeba zdůrazňovat.
Mluvím až příliš, příležitostně píši, veřejně vystupuji nebo se v cizí zemi ptám na
cestu. Jako čtvrtý předmět jsem si vybral ruštinu, jakožto šachista jsem nabyté
znalosti rovněž plně využil. V posledních letech mluvím méně, ale jsem připra-
ven pomoci, když se naopak někdo zeptá na cestu mne.

Jsem velmi rád, že tady jsme společně s Petrem Kučerou. Během středoškol-
ského studia byl Petr spíše chytrý rebel, zajímal se o architekturu, dějiny, umění
a herectví, zatímco já jsem byl spíše poslušný pilný student, který se zajímal
především o jazyky a matematiku. Tehdy jsme si kdovíjak nerozuměli, byli jsme
hodně různí. Ale oba jsme své nadání využili. Každý z nás je jiný, ale oběma nám
střední škola mnoho dala.

Předloni jsme měli třídní sraz a tak trochu jsme si vyměnili někdejší role. Petr
se stal ředitelem památníku Vyšehrad, zatímco já jsem se neplánovaně stal rebe-
lem, když jsem se velmi hlasitě ozval proti něčemu, co důvodně vnímám jako ne-
spravedlnost, a veřejně jsem kritizoval exministra světa. Ta role mi nebyla příjemná,
nemám rád konflikty. Někteří mí přátelé mne nepodrželi, když jsem to nejvíce
potřeboval, ale Petr mi pomohl. Díky němu a mnoha dalším lidem jsem se do-
stal z nejhoršího. Ten třídní sraz byl velmi příjemný, bylo vidět, že nás všechny
ty čtyři společně strávené roky po desetiletích spojují.

Chci Vám popřát hodně zdaru a správná rozhodnutí na vaší další cestě ži-
votem. Ať dokážete znalosti i schopnosti nabyté během středoškolského studia
uplatnit i v budoucnosti, ať si dobře vyberete vysokou školu a správně se rozho-
dujete na důležitých životních křižovatkách. Snad vás uklidní, že jsem navzdory
mnoha dílcím nezdarům úspěšně završil vysokoškolské studium a že má šachová
kariéra je navzdory stovkám nebo tisícům nepovedených partií velmi úspěšná.
Takže případné dílcí nezdary nemusíte tolik prožívat. Ostatně kariéra nestojí za
to, aby si kvůli ní člověk zničil zdraví nebo vztahy se všemi lidmi okolo.

Závěrem vám přeji, ať se po letech také šťastně setkáváte na třídních srazech
a s radostí vzpomínáte na svá studentská léta. Děkuji za pozornost!

David Navara

27. května 2026 v knihovně Akademie věd České republiky

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE DAVIDA NEČILA po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 608 526 513 (farář David Nečil)

604 116 437 (kurátor Jan Jeroným Zvánovec)

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

0 nebo žádný var. symbol – dar na potřeby sboru,

111 dar na křesťanskou službu, 222 salár,

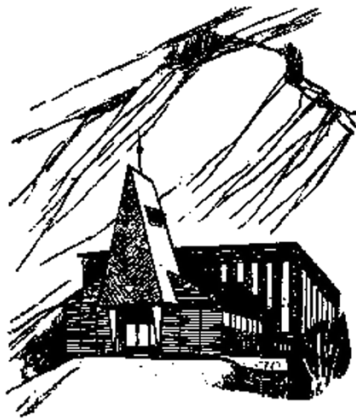
333 mimořádný dar, 444 Jeronýmova jednota,

555 nepálská studentka, 700 podpora Ukrajiny,

777 mimořádná sbírka,

888 stavební fond kostela,

999 celocírkevní (či seniorátní) sbírka

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXXII. ročník, číslo 6/červen 2026

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz.

Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

Musica Pimpinella – Noc článek (viz článek na straně 12)

Tomáš Bedrník, který své žáky ze ZUŠ Ilji Hurníka diriguje, sice říká, že název tohoto souboru nic neznamená, ale že zní tak krásně italsky; nicméně dodává, že se dvěma el, pimpinella, by šlo o botaniku – bedrník obecný.